

[Indenrigsministeren]

kontantgrundværdierne med 9 pct. pr. år. Der vil dog for landbrugsejendomme og hermed beslægtede ejendomme ske en direkte nedgang i beskatningen fra 1981 til 1982 med ca. 160 mill. kr.

Ved fastsættelsen af den nævnte promille er der for skatteårene 1982-1985 tilstræbt stort set uændret amtskommunal grundskyldprovenu i forhold til skatteåret 1981, og det er regeringens hensigt at rette henstilling til kommunerne om at følge samme linie for så vidt angår den kommunale grundskyld.

Endvidere foreslås det, at den fra og med skatteåret 1979 indførte ordning, hvorefter amtskommunerne til staten skal overføre en del af provenuet af den amtskommunale grundskyld af landbrugsjord, gartnerier, planteskoler og frugtplantager, opretholdes også for skatteårene 1982-1985, dog således at den promille, der skal indbetales, forhøjes fra 3,5 til 4,3, hvilket er nødvendigt for i skatteåret 1982 at opnå nogenlunde samme provenu som i 1981. Provenuet, der i 1981 andrager ca. 130 mill. kr., anvendes til fremme af erhvervsøkonomiske foranstaltninger inden for de nævnte erhverv og kan for de efterfølgende år under forudsætning af en skønnet stagnation i disse erhvervs kontantgrundværdier ikke forventes at undergå større ændringer.

Som nævnt er beregningerne sket på grundlag af den skønnede udvikling i kontantgrundværdierne ved den 17. alm. vurdering. Såfremt det imidlertid senere skulle vise sig, at der sker væsentlige ændringer af de nu skønnede værdier, er regeringen sindet at tage spørgsmålet om størrelsen af den amtskommunale grundskyldpromille op til fornyet overvejelse.

Idet jeg i øvrigt henviser til det foreliggende forslag og de dertil knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme. (Ejendomsskattelempelse for fredede ejendomme og forretningsejendomme samt for parcel- og rækkehusejendomme m. v., der tilhører al-

mennyttige boligselskaber og andelsboligforeninger).

(Lovforslag nr. L 206).

Forslaget går ud på, at fredede ejendomme, hvorpå der er tinglyst bevaringsdeklaration, fritages for den kommunale og amtskommunale grundskyld, der hviler på disse ejendommers bebyggede grunde, gårdspladser og haver.

Motiveringen for forslaget er samfundets interesse i at bevare de fredede bygninger, der ofte repræsenterer store historiske og kulturelle værdier, i hvilken forbindelse det skal bemærkes, at vedligeholdelsen og istandsættelsen af disse bygninger påhviler ejerne og kan være særdeles økonomisk belastende for disse, ikke mindst fordi reparationsarbejdet normalt kræver ret kostbare materialer samt tillige ofte en ganske speciel håndværksmæssig kunnen. Man har derfor fundet det naturligt, at der ud over de støtteforanstaltninger, der også fra anden side er etableret til gavn for disse ejendomme, også ydes dem den økonomiske støtte, der ligger i en fritagelse for grundskyld. Fritagelsen skønnes at medføre et samlet provenutab for kommuner og amtskommuner på omkring 2 mill. kr.

Endvidere indeholder forslaget bestemmelser om lempelse af grundskylden for parcel- og rækkehuse m. v., der tilhører almennyttige boligselskaber eller andelsboligforeninger. Forholdet er det, at disse ejendomme vurderes efter samme regler som andre parcelhuse, hvilket medfører, at de pr. m² etageareal (boligareal) ansættes langt højere end ansættelsen for etagebyggeri. Den ulighed i grundbeskatningen og dermed i boligudgiften, der herved opstår mellem beboerne i de to ejendoms-kategorier, foreslås udjævnet ved en nedsættelse af grundskyldpromillen. Lempelsen foreslås aftrappet over en 3-årig periode, hvorefter den normale grundskyldpromille på ny vil finde anvendelse på disse ejendomme.

For skatteåret 1982 skønnes provenutabet at ville andrage omkring 38 mill. kr.

Endelig foreslås det som en støtteforanstaltning til navnlig de mindre erhvervsvirksomheder at fastsætte et afgiftsfrit bundfradrag på 50.000 kr. i den forskelsværdi, hvorfra dækningsafgift i henhold til ejendomsskatlovens § 23 A beregnes.